

1. Plebiscit sobre el Govern

Els resultats generals són els següents, amb una participació que va passar al 67,36% (63,99% el 99)

de CCOO, per la divisió entre les altres direccions sindicals, i la política de PSOE i IU per a desactivar el moviment que se'ls desbordava. La guerra va donar pas a l'ocupació militar, els iraquians van sortir al carrer massivament i aleshores va desaparèixer tota la solidaritat internacional (ni una sola manifestació). Però en aquesta desmobilització el Govern va recuperar la iniciativa amb una bateria de mesures populistes. Certament que en les

l'Estat i més preocupats a mantenir l'estabilitat del règim que a obrir una autèntica perspectiva de canvi. Les mobilitzacions de l'últim any van tenir un component essencial de joventut, és a dir, per a molts dels qui per primera vegada tenien opció al vot. Si veiem els resultats en els quals IU i l'esquerra d'IU quasi no recullen vots nous, i quan el PSOE va estar en un lloc no rellevant en les mobilitzacions, creiem que cal treure la conclusió que **una gran**

	Votos 03	Votos 99	% 2003	%1999	Conc. 03	Conc. 99	Dif -votos	Dif-conc.
PP	7.772.934	7.334.135	33,84	34,44	23.286	24.623	+438.799	- 1.337
PSOE	7.972.995	7.296.484	34,71	34,26	22.915	21.917	+676.511	+ 998
IU*	1.674.384	1.617.915	7,3	7,6	2.687	2.586	+ 56.469	+101

* s'han sumat les obtingudes per IC que en el 03 anava en coalició, encara que al 99 fosin separats.

El PSOE avança al PP en nombre de vots encara que segueix per darrere en el de regidors, IU augmenta lleugerament en vots. Certament que és la primera vegada des del 96 que el PSOE passa per davant en vots al PP, que acusa un desgast, però això no era el que estava en joc a les eleccions. **Aquestes es van plantejar com un plebiscit contra el Govern del PP i cal respondre que el PP el va passar, potser amb l'única excepció de la pèrdua de la Comunitat de Madrid. Aquest és el fet fonamental d'aquestes eleccions que cal explicar.**

¿Com és possible, es pregunten molts companys, que el PP repeteixi i augmenti resultats? Hi ha una primera resposta, **les eleccions no van ser la continuïtat de les mobilitzacions contra el govern sinó que es van fer en plena desmobilització.** La responsabilitat d'aquest fet està en els mateixos partits i sindicats d'esquerra que tenien un pes determinant en les Plataformes contra la guerra. La mobilització va arribar a l'instant àlgid en la vaga del 10, que va fracassar per la política conscient de la direcció

Plataformes van defensar la continuïtat de les mobilitzacions però l'error va ser no advertir que, sense aquestes mobilitzacions, el Govern

podia recuperar la iniciativa i recuperar a amplis sectors de classes mitjanes, cridats a frenar l'avanç "del front popular socialista-comunista".

La segona qüestió és el paper d'oposició refinada de Zapatero -i d'IU- respecte al govern, folre del govern en els temes centrals de

majoria d'aquests nous votants joves que omplien els carrers contra la guerra, contra la cimera de la UE... van passar a formar part d'aquest gairebé 33% que no van votar el 25 de maig. Avui aquests centenars de milers de joves no confien en cap opció.

Per a corroborar aquesta afirmació hi ha alguna dada més important, per exemple, la comparació de la participació de Madrid i Barcelona. En la primera amb àmplia majoria del PP (51'30% dels vots) l'abstenció és del 31'1% mentre que a Barcelona és del 41'03%. L'augment de participació és superior a Madrid que a Barcelona, emportant-se el PP la majoria d'aquest augment. Així doncs, la major part dels que omplien els carrers en les mobilitzacions no van estar a les urnes el 25.

A partir d'aquestes consideracions generals cal entrar en el balanç de com les grans confrontacions amb el govern s'han manifestat en distintes zones. No pretenem fer una anàlisi exhaustiva sinó només trobar algunes claus dels resultats.

BALANÇ ELECCIONS

Pais Basc i Navarra: resiste el vot abertzale malgrat la prohibició

La resolució judicial d'impedir les llistes d'AuB deslegitima i desvirtua el resultat de les eleccions a Euskal Herria. El més destacable és que entre 120.000 i 135.000 vots van ser vots nuls per a AuB, el qual manté una extraordinària disciplina de vot. En el País Basc arriba al 10'09% dels vots i a Navarra al 5' 76, tenint en compte que la mitjana de vots nuls a la resta de l'Estat se situa per sota de l'1%. Uns altres 140.000 van anar a PNB-EA i a IU-EB en menor mesura. Aquest transvasament ja es va començar a donar en les últimes autonòmiques, aleshores sota les sigles d'EH.

Al País Basc els resultats generals són:								
	Votos 03	Votos 99	%03	% 99	Conc.03	Conc.99	Dif. vots	Dif.conc.
PNV-EA	497.467	397.045	43.83	34.16	1601	1.135	+ 100.422	+ 466
PSE-EE	250.634	219.447	22,08	18,88	296	243	+ 31.187	+ 53
PP	212.385	203.222	18,71	17,49	232	223	+ 9.163	+ 9
EB/IU	89.685	50.905	7,90	4,38	79	26	+ 38.780	+ 53

I a Navarra:								
	Votos 03	Votos 99	% 03	% 99	Conc. 03	Conc. 99	Dif. vots	Dif. Conc.
UPN	99.940	90.892	33,0	30,6	375	327	+ 9.048	+ 48
PSN-PSOE	62.739	56.405	20,7	19,0	285	230	+ 6.334	+ 55
IU/EBN	22.185	17.828	7,3	6,0	44	40	+ 4.357	+ 4

La política del PNB ha tornat a ser la d'una de calç i una de sorra, resistint-se però acabant per cedir a les exigències antidemocràtiques contra el poble basc de jutges i Govern central.

Catalunya: gir a l'esquerra i inici de polarització

La característica de la situació ha estat la polarització del vot, d'una banda entorn del PP, de l'altra amb el creixement d'IU i ERC i el debilitament de les opcions més moderades de PSC-PSOE i CIU respectivament. Polarització i desplaçament del vot a l'esquerra. Els factors que expliquen aquesta evolució del vot són les conseqüències de les mobilitzacions contra la guerra que van empènyer a votants PSOE cap a IU en llocs on els primers governaven (per exemple Barcelona), però també en el sentit invers allí on eren els segons qui dirigien l'ajuntament. Al seu torn l'ofensiva contra el govern va fer sortir un vot en defensa del centralisme d'Aznar, vot que en altres ocasions havia buscat opcions més útils, doncs no era en clau local que es decidien aquestes eleccions. Cal analitzar també la representació obtinguda -per primera vegada i a 4 poblacions- per la formació xenòfoba d'Anglada.

	Votos 03	Votos 99	% 03	% 99	Conc. 03	Conc. 99	Dif. Vots	Dif. Conc.
PSC	1.077.101	1.090.954	33.2	37.4	1.981	2.036	- 13.853	- 55
CIU	789.936	774.074	24.4	26.5	3.687	4.089	+ 15.862	- 402
ERC	412.802	224.955	12.7	7.7	1.253	677	+ 187.847	+ 576
PP	359.794	318.871	11,10	10,93	348	447	+ 40.923	- 99
ICV-EuiA	338.268	287.713	10.4	9.9	395	326	+ 50.555	+ 69

A Barcelona l'evolució del vot a l'esquerra fa que globalment es passi del PSC- que perd 60.000- a IC i ERC que guanyen conjuntament 90.000 vots més. Una evolució molt similar ocorre a Girona.

Los efectos del PHN en el Ebro

Els efectes més clars en la reculada del PP són les conseqüències del gran enfrontament pel PHN. Al llarg de la conca de l'Ebre, les pèrdues del PP van creixent des de Saragossa a mesura que s'apropa cap al delta.

Els resultats globals municipals d'Aragó

	Votos 03	Votos 99	% 03	% 99	Conc.03	Conc. 99	Difer. Votos	Dif.Conc.
PSOE	262.797	215.906	37,0	33,0	2.032	1.477	+ 46.891	+ 555
PP	220.736	249.578	31,1	38,2	1.525	1.658	- 28.842	- 133
CHA	88.884	54.614	12,5	8,3	213	80	+ 34.270	+ 133
PAR	85.817	87.493	12,1	13,4	1.076	925	- 1.676	+ 151
IU	24.574	24.441	3,5	3,7	39	49	+ 133	- 10
INDEP	7.727	41	1,1	0,0	73	2	+ 7.686	+ 71

A la capital *maña* el PP perd 15.000 vots que suposen 10 punts percentuals, mentre el PSOE puja gairebé 26.500, això és 4 punts i la Chunta creix 20.000 vots i puja 5 punts.

Aquesta realitat hauria d'explicar-se perquè el PHN va enfrontar seriosament al PP amb un sector de la seva base social de classe mitja al camp. L'efecte contrari a les zones receptores d'aigua dels transvasaments en ellevant en canvi, no són tan significatives com les pèrdues.

També CIU que va recolzar el PHN, encara que en l'actualitat diu el contrari, va rebre el vot de càstig en aquesta zona.

Madrid. PP a la ciutat; esquerra al cinturó industrial

Contrasta la diferència entre la ciutat i la Comunitat. Mentre a la ciutat el PP consolida la seva posició predominant i va quedant com un bastió de classes mitjanes i amb un pes molt determinant de l'aparell de l'Estat, els treballadors del cinturó industrial contraresten aquest vot, donant la Comunitat a les forces de l'esquerra. És a destacar també el fort increment de votació, d'un costat per la reducció de l'abstenció (del 60% al 69%) però també per l'augment notable de població.

Els resultats de Madrid capital són:									
	Votos 03	Votos 99	% 03	% 99	Conc. 03	Conc. 99	Dif. Votos	Dif. Conc.	
PP	874.264	734.921	51,30	49,48	30	28	+ 139.343	+ 2	
PSOE	625.148	534.700	36,68	36,00	21	20	+ 90.448	+ 1	
IU	123.015	128.731	7,22	8,67	4	5	- 5.716	- 1	

I a la Comunitat:									
	Votos 03	Votos 99	% 03	% 99	Conc.03	Conc.99	Dif. Votos	Dif. Con.	
PP	1.421.258	1.324.596	46,66	52,17	55	55	+ 96.662	0	
PSOE	1.218.939	944.819	40,02	37,21	47	39	+ 274.120	+ 8	
IU	233.236	199.488	7,66	7,86	9	8	+ 33.748	+ 1	

Galiza: el PP no està enfonsat, però sí tocat

	Votos 03	Votos 99	% 03	% 99	Conc. 03	Conc. 99	Dif. Votos	Dif. Conc.
PP	695.540	710.324	41,51	45,39	2.042	2.184	- 14.784	- 142
PSG-PSOE	452.456	395.189	27,00	25,25	927	861	+ 57.267	+ 66
BNG	325.492	290.187	19,43	18,54	594	586	+ 35.305	+ 8
EU-IU	19.649	14.386	1,17	0,92	11	7	+ 5.263	+ 4

Les forces de l'esquerra depassen per primera vegada al PP. Si el 99 el PP superava en 10.562 vots a PSG, BNG i EU, en aquestes eleccions són aquestes forces les que superen al PP en 102.057 vots. Certament que el PP conserva molts ressorts de poder, però la caiguda de vots i el canvi en la correlació de forces comença a ser una realitat.

BNG o PSG segueixen dominant la pràctica totalitat de ciutats importants, amb excepció d'Ourense, i en general es castiga la força d'esquerres que governa en benefici de l'altra. Fraga segueix recolzant-se en la Galiza rural. A les zones pesqueres la diferència que apreciàvem en el grau d'organització dels diferents sectors mariners

marquen la diferència (veure Especial Prestige). Si a les Ries Altes i la Costa da Morte el PP perd, però manté el poder, a les Ries Baixes, amb un major grau d'organització popular, el BNG i el PSG tenen major pes i apareix IU, a pesar que els resultats són poc homogenis. En aquesta zona, clau en la mobilització del Prestige (vagues de fam, confraries...) és molt significativa la pràcticament nul·la capitalització del BNG de les mobilitzacions contra Fraga.

2. Impulsant una alternativa

No coneixem amb detall totes les expressions que hi ha hagut en aquestes eleccions que reclamessin un espai a l'esquerra dels dos partits de l'esquerra institucional, PSOE i IU. Per això ens limitarem a parlar de la realitat que hem viscut allí on hem presentat candidatures com a Lluita Internacionalista, a Girona i Barcelona, sabent que és per tant una petita mostra d'un moviment molt més ampli.

A Catalunya van sorgir reaccions dins EUiA davant el pacte signat amb IC. Es van formar diverses candidatures trencant amb l'acord com a Esquerra Unitària. Aquest tipus de candidatures van aconseguir un regidor a La Llagosta (Barcelona) i un altre a Argentona (Barcelona). A El Prat de Llobregat també es va formar EU amb l'absoluta majoria de militants de EUiA que havien rebutjat el pacte amb IC, partit de govern del municipi. En aquesta localitat vam poder discutir amb els companys d'EU i encara que no vam tenir prou temps per a participar en les seves llistes, si almenys vam arribar a tenir uns eixos comuns i cridar al vot. Es van obtenir 1.042 vots, que suposen el 3,82%. IC va baixar dos regidors perdent la majoria absoluta. Un procés similar, però més ampli, doncs agrupava a d'altres col·lectius i grups es va formar a Rubí aconseguint dos regidors, mentre la llista de IC-EUiA que governava retrocedia de 10 a 3.

També a Barcelona es presentava la candidatura de Verds i Més, que encapçalada Roser Veciana, Regidora de Drets Civils del Consistori sortint. Al voltant de la candidatura van buscar reunir a companys o col·lectius. Van obtenir 3.956 vots a Barcelona que suposen el 0,52. Amb ells vam mantenir converses que al final no van derivar en una candidatura conjunta.

Girona de 113 vots amb 0'3% i de 263 a Barcelona, és a dir el 0,03%. A Girona ens havíem dirigit a col·lectius amb els quals ens vam trobar a cada lluita, però no van considerar participar d'una candidatura conjunta, alguns d'ells per la seva posició abstencionista.

Cal constatar que el conjunt de resultats a l'esquerra d'IC/EUiA no han estat significatius. L'èxit relatiu de IC-EUiA pot consolidar el gir a la dreta de EUiA. No obstant no es pot oblidar el vot de càstig que ha obtingut IC/EUiA allí on governava, que manifesta la contradicció entre la voluntat del votant que busca un vot més a l'esquerra del vot PSC, però també un rebuig a les gestions de govern de IC, que han fet més del mateix.

Ara estem a les portes d'un nou capítol del pacte IC/EUiA, més difícil d'empassar per als militants que un dia van trencar amb IC per la seva política reformista, cara a les pròximes eleccions autonòmiques en les quals EUiA de la mà d'IC poden acabar formant el Govern de Maragall.

En aquestes eleccions caldria poder donar un pas més conformant un petit front amb les forces que a les municipals ens hem situat a l'esquerra d'aquest bloc IC/EUiA que completarà la seva subordinació al PSC.

3. Perspectives

Les eleccions són una expressió deformada de la realitat. Els resultats electorals han suposat un cop per a la majoria de treballadors i joves perquè el PP va aguantar els resultats en línies generals. No obstant això els resultats contrasten amb la situació d'un Govern que fa poc més d'un mes estava contra les cordes davant un potent moviment de masses. En realitat van ser les direccions sindicals i polítiques institucionals les que van evitar la continuïtat d'aquest moviment i van salvar la crisi de Govern. Avui gran part dels joves que van sortir als carrers han vist amb escepticisme les eleccions participant dels 11 milions d'abstencionistes. El problema important no és si van a votar o no perquè creuen que no hi ha alternatives, sinó que aquest sector -que va ser en molts casos avantguarda de la mobilització- tampoc no va tenir capacitat per impedir el procés de desmobilització de les direccions oficialistes. Aquest és el veritable gran problema: els partits i sindicats oficialistes no són l'alternativa que les bases volen però ells mantenen el control de les mobilitzacions perquè no hi ha encara un procés de construcció d'una alternativa. És aquest cercle viciós que paralitza una vegada i una altra les mobilitzacions, el que cal començar a trencar. Sense aquesta alternativa, sense sòlides organitzacions hi ha un interrogant

de com repercutiran els resultats en l'estat d'ànim dels treballadors i la joventut. Aquestes repercussions les veurem en les pròximes mobilitzacions. Però tampoc no podem parlar d'una derrota del moviment: en realitat és el PP qui va retrocedir també electoralment. No cal seguir fent conjectures, és necessari impulsar la mobilització i avançar en una sortida per a la construcció d'una alternativa.